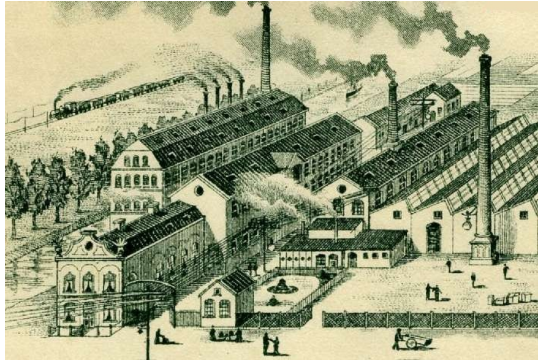

VO 2: Van Oerle Weverijen in Boxtel

In 1850 sticht Jan van Oerle in Boxtel een kleine handweverij in een gebouwtje met enkele arbeiders op Zandvliet. Hij brengt de gemaakte weefsels persoonlijk naar de linnenmarkt in Den Bosch. Steeds meer thuiswevers sluiten zich bij hem aan en als snel worden de weefsels ook in het buitenland afgezet. Er wordt onder andere band geweven voor jaloezieën, die in die tijd populair waren.

In 1887 werken er in Boxtel ca. 200 arbeiders in acht weverijen. In de grootste, de weverij van Van Oerle, werken dan 62 arbeiders.

In 1898 gaat de leiding van het bedrijf over naar de drie zonen van Jan sr., met name Frans, Adrianus en Jan jr. Zoon Willem neemt de wasserij en blekerij over.

Afb. 1: briefhoofd met de eerste fabriek

Frans van Oerle 1833-1938

Jan van Oerle 1892-1976.

Afb. 2 en 3: Frans en Jan jr. van Oerle

Jan sr. komt te overlijden in 1902. Een jaar later wordt het bedrijf gesplitst: de firma Gebrs. Van Oerle (band) en de firma J. van Oerle & Zn. (linnen). In de periode daarna wordt de fabriek aanzienlijk uitgebreid. Reden tot een nieuw bedrijf in 1916: de NV Van Oerle's Linnen-, Damast- en Bandweverij.

Vanaf 1918 gebruikt de firma Van Oerle de perfin VO 2 (zie afbeelding 4)
De gebruiksperiode loopt van 1918 tot 1955.

Afb. 4: de perfin VO 2

In 1923 beginnen er problemen te ontstaan met de gebruikte perforator: er vallen steeds meer gaatjes weg.

Voormalig PCN-lid Theo Silkens, die helaas veel te vroeg overleden is, schreef hierover een artikel in Perfinpost 66 van september 2003. Daarin is het wegvallen van de gaatjes van zowel de O als de V uitgebreid beschreven en in beeld gebracht. Het is mogelijk dat het om twee perforatoren gaat, concludeerde Rob Slim aan het eind van dat artikel, aangezien in dezelfde jaren zowel complete als incomplete perforaties voorkomen: zie hierboven de complete perfin in nr. 520 en hieronder een incomplete ook in nr. 520.

Afb. 5: Brief met (incomplete) perfin VO 2 verzonden op 11 mei 1953

Als na 1920 de afzet van jaloezieband terugloopt neemt de afzet van gewezen etiketten voor de confectie-industrie en van technische banden voor machinebedrijven toe. De afzet van linnen en damast gaat vooral naar particulieren in binnen- en buitenland. Frans zorgde ervoor dat ook steeds meer geleverd werd aan hotels, ziekenhuizen, scheepvaartondernemingen e.d.

De crisis van de jaren twintig zorgt voor een afname van het rendement. Het aantal werknemers loopt terug van 165 in 1926 tot 115 in 1940. Men gaat op zoek naar nieuwe afzetmarkten en vindt die o.a. in Zuid-Afrika, India, Canada en Nederlands Indië.

In 1921 overlijdt Adrianus, oprichter van de bandweverij, en in 1928 Frans, de stimulator van nieuwe afzetmarkten.

Na 1945 volgt weer een periode van snelle expansie. In 1950, het jaar van het 100-jarig bestaan, werken er 200 mensen.

Het eeuwfeest wordt groots gevierd. Uit dankbaarheid schenkt het personeel een borstbeeld van oprichter Jan van Oerle en een tegeltableau (zie afbeeldingen 4 en 5).

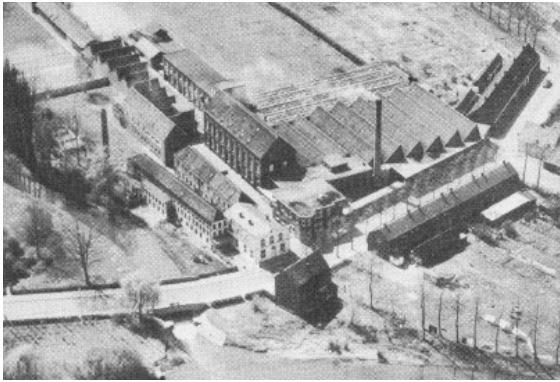

Afb. 4: borstbeeld van J. van Oerle sr.

Afb. 5: tegeltableau

In 1953 zorgde Jan van Oerle jr. ervoor dat er investeerders kwamen buiten de familie Van Oerle om. Met name Van Ommeren Scheepswerven en het Philips Pensioenfonds kopen zich in. Begin jaren zestig begon het bedrijf als eerste in Nederland met de productie van autogordels.

Afb 6: luchtfoto van de fabriek in de jaren zestig

Na de fusie met de NV Koninklijke Weverij Van Dijk te Eindhoven gaat het familiekarakter geheel verloren. De productie werd in Boxtel geconcentreerd en de gebouwen en terreinen van Van Dijk in Eindhoven werden verkocht. Zo ontstaat in 1965 de NV Weverijen Van Oerle en Van Dijk met op dat moment circa 300 werknemers (zie de luchtfoto van het bedrijf)

In de jaren zeventig zocht men contact met grote leveranciers van autogordels in het buitenland. Er werd een overeenkomst

gesloten met Alberton Ltd. 'Weavers of Industrial Webbing' in Londen om tot samenwerking te komen. In 1972 gaat Van Oerle op in dit Engelse concern, waardoor Van Oerle-Alberton ontstond. In 1975 bestond inmiddels 85% van de productie uit veiligheidsgordels, in totaal zo'n 5 miljoen stuks.

In 1987 verhuisde het bedrijf naar industrieterrein Ladonk in Boxtel.

Tien jaar later wordt het bedrijf overgenomen door Autoliv Inc., een bedrijf met 80 productiefaciliteiten met 38.000 werknemers in 29 landen.

In 2009 produceerde Van Oerle Alberton BV ca. 100 miljoen meter veiligheidsriem in weverijen in Canada, Australië, Brazilië, China en Roemenië naast de weverij in Boxtel die nog steeds in bedrijf is.

Afb. 7: kantoor van Van Oerle-Alberton

Bronnen:

- Artikel van Edwin Niers, *Heemkunde Boxtel*
- afbeeldingen uit *NL-perfincatalogus* en *eigen collectie*
- *Borstbeeld* in *Museum Boxtel*, gemaakt door Frans van Amelsvoort.
- *luchtfoto van het bedrijvencomplex begin jaren zestig* (Foto: KLM Aerocarto)